

man altsaa har forhøjet Underholdspengene med noget saa betydeligt som 50 Øre om Dagen. Jeg henstillede ved Sagens 1ste Behandling, at vi burde give dem i alt Fald det dobbelte af det, de nu fik, men naar de nu foruden det, de have, faa et yderligere Bidrag af 50 Øre om Dagen, naar de ikke faa anvist Arbejde, ser jeg ikke rettere, end at saa indeholder Loven et Fremskridt, som ganske sikkert vil blive hilst med Glæde af alle de unge værnepligtige Sømænd. Med disse Par Ord vil jeg udtale det Haab, at det lille Lovforslag maa fremmes lige saa hurtigt nu, som det hidtil er sket, saa at det maa kunne lykkes at faa det vedtaget i denne Samling.

Børdam: Ja, jeg vil ogsaa paa Forstagsstillernes Vegne rette en Tak til den ærede Marineminister, fordi han har stillet sig saa velvillig til dette Spørgsmaal. Over for Spørgsmaalet om Kassationen havde vi jo ganske vist gerne set, at den ærede Minister kunde være gaaet ind paa den Fordring, vi have stillet om, at den skulde kunne foretages om Bord i Vagtskibet. Vi mene nemlig, at naar Lægen om Bord paa Vagtskibet kan bedømme, om en Mand skal udskrives eller ej, naar han ganske alene paa sit eget An- og Tilsvær kan udskrive, hvem han vil, maatte han ogsaa kunne kassere, hvem han vil. Men det er ganske vist, i alt Fald for mit Vedkommende, ikke nogen principiel Fordring. Hvis den højtærede Marineminister vil drage Omsorg for, at de stoppede Søfolk blive underrettede om, at de øjeblikkelig kunne melde sig til Kassationskommissionen, og for, at denne Kommission træder sammen og virker saa hurtigt som muligt, skal i alt Fald jeg for mit Vedkommende ikke have noget principielt imod, at det Ændringsforslag, som Ministeren vil stille, bliver vedtaget.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal besvare de enkelte Bemærkninger, som ere gjorte. — Hvad for det første Spørgsmaal om, hvilken den Sikkerhed skal være, der gives Mønstringsbestyreren for, at vedkommende vil møde i rette Tid, er det jo noget, som ligger under Justitsministeren. Jeg er omtrent sikker paa, at Justitsministeren har sagt forleden, at Sikkerheden ikke skal bestaa i nogen Kautionsstillelse, men da han ikke er til Stede, og jeg ikke er fuldt sikker derpaa, vil jeg ikke bestemt sige det. Det vil jo kunne blive afgjort i Morgen, og jeg haaber, at det vil blive afgjort til alle Parter's Tilfredshed. — Om Spørgsmaalet, hvorvidt Kassationen skal

foregaa ved Kassationskommissionen, vil jeg sige, at det egentlig ikke saa meget er mit Ønske, men at Justitsministeren holder bestemt derpaa. Ordningen af dette Forhold vil derimod falde under Marineministeriet, og jeg kan forsikre, at hvis den Bestemmelse, som jeg haaber, bliver vedtaget, vil det blive indrettet saaledes, at det ikke kan have nogen nævneværdig Ulempe for den paagældende. Man kan sørge for, at han meget hurtigt kommer for Kassationskommissionen, og da det er den, der ellers bedømmer disse Forhold, er det jo dog det rette, at man, som Justitsministeren ønsker, bliver derved. Saa vidt jeg mindes, har jeg ikke andre Bemærkninger at svare paa. Jeg vil endnu kun udtale et levende Ønske om, at vi maa faa denne Lov igennem. Jeg har flere Gange været noget ilde til Mode ved den Vanskelighed, som de stoppede Matroser have været udsatte for i de første Dage, de kom til Stede her, men jeg vil paa den anden Side gentage, at det kun har været i de allerførste Dage, thi senere have de altid saa godt som alle faaet Arbejde paa Orlogsværftet. Jeg indrømmer, at i den her foreslaaede Ordning vil der være en Betyggelse for, at ingen af de stoppede Søfolk skal lide virkelig Nød under denne Periode. Jeg skal derfor gentage, at det glæder mig, at jo alt tyder paa, at vi kunne blive enige til 3dje Behandling.

Trolle: Lige over for de Indrømmelser, som stilles i Udsigt ved det af den højtærede Marineminister bebudede Ændringsforslag, nemlig at herefter alle, ogsaa de befarne værnepligtige, som gaa i udenrigs Fart, beholde Underholdspengene, tror jeg ikke, det vil være betænkeligt, at Udvalget opgiver sit Forslag om at faa Kassationen foretagen i Vagtskibet. De vedkommende have jo Ret til at fremstille sig i Vagtskibet og der blive bedømte. Ere de tjenstdygtige, gaa de uden videre straks til deres Arbejde, og er der Tvivl — hvilket kun vil ske i meget faa Tilfælde — vil Kassationskommissionen nok kunne virke saa hurtigt, at det ikke vil volde praktiske Vanskeligheder. Jeg ved i alt Fald, at Kommissionen for kort Tid siden har virket med en Frist af indtil 8 Dage.

A. Nielsen: Jeg maa fremdeles fastholde, at paa Udvalgets Vegne kan der ikke udtales noget med Hensyn til Spørgsmaalet om Kassationskommissionen. Angaaende Forholdet ved Sikkerhedsstillelsen over for Mønstringsbestyreren er det jo ret